

HRA „BINGO!“ – SVĚTLA DĚJIN CÍRKVE

V dějinách církve můžeme objevit dědictví mnoha pozitivních svědectví krásných a inspirativních lidí a mnohých rozhodnutí, která jsou v souladu s učením evangelia.

Tyto osobnosti můžeme nazvat svatými: někdy kanonizovaní jsou, mnohem častěji však ne. Rozdělili jsme je do čtrnácti skupin, z nichž každá se vyznačuje nějakou ctností, kterou můžeme napodobovat. Do každé z nich jsme vybrali tři poměrně známé nebo orientační příklady, ale mohli byste sem přidat mnoho dalších, které byste mohli vybírat i z těch křesťanů, které znáte a kteří dělají, třeba jen v malém, totéž. Udělejte to, pokud chcete! Prospěje vám to.

1) NĚŽNOST ŽEN (sv. Marie Magdaléna, sv. Zdislava, sv. Terezie z Kalkaty).

„Církev je žena,“ řekl papež František. Stačí se podívat na naše křesťanská společenství nebo na ty, kdo vykonávají katechetickou službu: jsou to většinou ženy. Ženy, které byly velkými osobnostmi, vykonaly v církvi mnoho dobrého.

2) SLUŽBA JÁHNŮ (sv. Filip, Phoebe, sv. Vavřinec).

Již v rané církvi, jak dosvědčují Skutky apoštolů, byli svěceni jáhni (z řečtiny: služebníci), aby se věnovali těm nejslabším lidem: v křesťanské komunitě nikdo neměl zůstat na okraji.

3) VEDENÍ BISKUPŮ (sv. Vojtěch, sv. Ambrož, sv. Oscar Romero).

Od stejné doby byly komunity vedeny nástupci apoštolů – biskupy. Jejich úkolem je udržovat ve společenství ducha jednoty, střežit jeho víru a předsedat slavnostem.

4) ODVAHA MISIONÁŘŮ (sv. Pavel, sv. František Xaverský, Daniele Comboni).

Na základě Ježíšových posledních slov, jimiž vyslal učedníky do světa, aby získávali další následovníky ve jménu Otce, Syna a Ducha svatého, misionáři odcházeli do často nebezpečných míst, a přitom důvěřovali Kristovu příslibu: „Hle, já jsem s vámi po všechny dny až do skonání světa“.

5) ODHODLANOST MUČEDNÍKŮ (sv. Štěpán, sv. Václav, sv. Maxmilián Kolbe).

Slovo „mučedník“ (martyr) znamená „svědek“. Časem se toto označení začalo používat k uctění těch, kteří následovali Ježíše až k prolití krve, jak to udělal on sám, a chtěli tak zůstat věrní Bohu, dobru, spravedlnosti a pravdě.

5) MOUDROST OTCŮ (sv. Augustin, sv. Řehoř Naziánský, sv. Jeroným). Ti, které nazýváme „Otcové církve“ jsou muži prvních křesťanských staletí, jejichž spisy a díla se v církevní tradici zachovaly a jsou dodnes kvůli své nadčasové moudrosti studována a rozjímána.

6) SPOLEČENSTVÍ MNICHŮ (sv. Benedikt, sv. Bernard, sv. Tereza z Avily). Snem mnichů bylo vždycky žít evangelium radikálně, v malých komunitách – jakýchsi malých městech –, které mají blízko k osobním vztahům v Božím společenství. Tento sen sdílí dodnes další muži, ženy i smíšené komunity.

7) SOBĚSTAČNOST ŘEHOLNÍKŮ (sv. František, sv. Dominik, sv. Klára). V historických okamžicích hospodářského rozkvětu se vždy objevovali ti, kteří se rozhodli pro chudobu a jednoduchost podle vzoru Krista, který neměl nic, dokonce ani místo, „kam by složil hlavu“. Zejména ve 13. století se objevily „žebravé“ řeholní řády, které hlásaly Boha a hledaly ho a přitom žily z darů druhých.

8) SOUCIT SVATÝCH VŮČI NEJPOTŘEBNĚJŠÍM (sv. Damián Veuster, sv. Anežka Česká, sv. Tereza z Kalkaty). Mnoho velkých světců vidělo potřeby lidí okolo sebe a snažilo se pro ně najít řešení a odpovědi. To všechno toužili dělat ve jménu nezištné lásky, která je jednou z největších ctností.

9) TICHŮ POUSTEVNÍKŮ (sv. Prokop, sv. František z Paoly, sv. Karel de Foucault). V každé době se našli ti, kteří cítili povolání prožít část svého života v ústraní, samotě a tichu. Strávili tak svůj život, aniž by museli od někoho něco očekávat, mohli kontemlovat život a jeho Stvořitele a nacházet Boha v hlubinách svého srdce.

11) HLEDÁNÍ TEOLOGŮ (sv. Tomáš Akvinský, Adolf Kajpr, Benedikt XVI.). Velcí myslitelé hledali Boha prostřednictvím rozumu, mezi vrcholy a propastmi vlastní mysli, a nabízeli v církvi plody svého hluboké bádání těm, kteří jsou inspirováni kráčet podobnou cestou.

12) CHARIZMA VELKÝCH PAPEŽŮ (sv. Řehoř Veliký, sv. Jan XXIII., sv. Jan Pavel II.). Papež, nástupce apoštola Petra, má jako římský biskup za úkol předsedat v lásce společenství všech místních církví. Charisma velkých papežů v dějinách měnilo církev i okolní svět.

13) FANTAZIE ZAKLADATELŮ (svatý Ignác z Loyoly, svatý Jan Bosco, Chiara Lubichová).

Představivost nechyběla ani zakladatelům nových hnutí a řeholních řádů, které se rozšířily po celém světě. Vycházeli z vlastní vnímavosti vůči Duchu svatému a své životy obětovali pro růst těchto nových společenství.

14) NADŠENÍ DĚTÍ (bl. Chiara Badano, sv. Dominik Savio, bl. Carlo Acutis).

Děti jsou naše budoucnost! Často přinášejí čerstvý vzduch, energii, nadšení. Tak je tomu i v církvi, která si jako vzácný klenot pamatuje život – byť krátký – těchto milovaných dětí.